

اَنْ مِنَ النَّبِيِّنَ لَيَحْرَكُ

توپیخ خدای سرود جل انشاییکه فصاحت لفظی و بلاغت معنوی آفریده است
مشهد:

گلستان

از صفات عالم علم ادبیه - ماہر قوین فارسی و عربیه - اوسا ذفن سخنگوی
و سخنه افی - یکتا غیرت ظهوری طغر اصحاب طرز خاص - سالک سالک فصایح
بمحض جمیع کمالات ظاهری باطنی حضرت مولانا مولوی محمد علی العلائی کنی
حید آبادی المخلص واله رحمۃ اللہ علیہ صدر مدرس فارسی مرستہ العالیہ و
دارالعلوم نظام کلیج حید آباد فرضندہ بنیاد حفظہ اللہ عن الشیر و الف

در دارالطبع غزیر دکن چاپ نموده

(۱۰ جلد)

اگر این شروع کن حابب خبران تخفه مازه دخواه زین خوشنوبت

حصہ اول عرضیات مراستہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم
عرضیل

بغیر عرض سر کار عالی دام اقبالہ و اجلاؤہ میرسانہ

عمریست کے والائت و کنجکبت	مکتب بودش حکمت و مکتب منصب
از چاکرے درسہ عالیہ	سازندگرش پایہ فراتر عجیب

دیرست کے عرضیہ این دیرینہ نکخوار بشوری بخت دل انگار
در بارہ تبدل خود بر درسہ العالیہ بسیر کار عالی گزشتہ ۱۵
جو اب شہنوز از ناسازی روزگار نواز شکر پرده چشم و گوش گزشتہ
چون مدرس فارسی مدرسہ عالیہ را ہے فردوس اعلیٰ و جائے
و گیرے در آن دستان پیدا و مدرسہ درسہ ملازمان آکھف و کن
و درخواستگزار از بندگان کہنست اگر در جادہ پیمائی این درخواست
بمرصاد پوہ نواز شے و اگر پیرا ہی نمودہ باشد بخشائشے ۵

الله از هست بسما من اگر بر راست
همه دانند که ویرینه این درگاه است

هر خنده بمضمون این شعر است

بیت پنجم خرابات بند افتد است
چون سبودست طلب در ته سرمه

فیض رسانی بالا دستان در گرد کام طلبی نبود اما زبان خانم بخششی
که دوباره در عرض دعا نموده بکر شمہ ایماسے پروردش فرماد که گویا
بر لب خاموش آنگشتی زده بوده است بخت دولت بیدار خدا یکجا
جهان فروز تراز مهر و ماه آسمانی باود

سریع ۲

بغز عرض سر کام عالی میرساند

قطع

چشم است کنون یا در ای ز صد عیا	نمایند مه و مهر نگردن بکامیم
بر در گلش استاده و گوید که علام	آن صد فلک قدر که بخت از پی خد

بنده قدیم اندست نظر با تنظام جدید یکدی درین مدرسه بر روی که
است تبدل خوبیش را خواستگار است و چون روز گزشته روزیست
که در خواست بنده امر از زمین نیست چه باشد یک شب شباب
تردیدیک لصیح پیری رسید برآمدن آن دردار العلوم چون بذن
عبد جوانی معلوم هر خنده از آغاز بپیاد مدرسه واله و پرادر دخشم

بندۀ ملازم این دلستاں بوده و از عرض چند سال خوداین سیمپان
 بجایه بزرگان خویش تقدیم خدمت مینموده است اما استدر
 که اندازه بالادستاں را همداشتان میباشد اینقدر چیز شود که بالادستا
 انصاف دوست بمحاذ خدمت و قدامت بندۀ را بقصد اینست تقدیم
 در سه منصب ارای که زین پیش محن به مدرسه کلان فاری
 بوده و ازان پس مستقبل شده و گویند باز با تعلیم المعلمین در عرض
 انقلاب است بنوازند چنانکه برخیه مدحکاران بندۀ مشکل میرا که علیهم
 مدرس ریاضی و میر رحمت علی صاحب معلم خطاطی را بقصد مدرسی
 با اقتدار نواختند پس جای آنست که این کمیته را با مدحکاران خم اگر
 به افزونیت پیدا کرد بارسے بجهش کم نه بینند و بعزمت بالادستی
 که بخشیده سرکارست فردستان را بمن نگزینند و ماده ایستاده
 که همین خدمت چندین ساله در خودگمان وارم پیشنهادی این اقدامات
 عجیبه که از عهد نخست اتحاد آن وارم امتحان و صداقت نامیجات
 تنهیه را که از مدارس ایگر نیز یه فراخیگ و نقولش مفترکه اه تعلیمات
 گز رانیده آمد ملاحظه نمایند و آنچه درباره تبدیل این دیرینه چو اخوا
 با امید پرورش و نوازش جانب مدارالمهام سرکار عالی چه مدرسه عالیه
 سفارشیه مریانه از سرکو چند لیهای بزرگانه فرمائیه اگر آمینه زدنی

آن مدعا از بیه مهری پیچه صورت نه بند و در سیدن پدین آزو
 بنارسانی ساخت پیوند دل پس همان پکه دامان خویش را بجای
 محل از بستان این دستان بجیشم و بدولت دامن برچیده که بهین
 شده آمال باشد خود را نهال مینم لا جرم دست بر دل از سر طلب
 میگزدم و بعد ادب مدعا میگزدم که استعفای این درمانده این
 گونه صدر مدرسی که مایه ذات الصدرست از آنکه نهیچیک اقداد
 اعتباری با آن است و نه در ایه تدریس با این هیچکاره صحیح
 کار و باری پذیرای عایت پادچ پیداست کیمکه سالهای بعد آن
 پا بر جا خواهی پذیرفتہ باشد تا نگی بهمچو صدارت پا در ھواتن در و هر
 ولیکه خوبیستی رو دو لینکارو کی التفات کنه بر بستان یعنای
 چشمداشت که بعین مردمی نظرے در کار این درمانده فرموده آید
 و پادرے و گرسوانے آستانه سرکار که انجی بآن توان بردا نموده آمد
 پا رب دامن دولت خدایگان چندان به ازی رساد که دست تحمل
 کوتاه دستهان بآن تواند رسید.

عریصه (۳)

بعرض خدایگان بندگان نواز لازمال بالا قیال والاعزاز بسان
 ایکا زمیپروازم - در آغاز طال بسفارش جناب محسن و لکنن صاحب

و پرورش یاد را نام خدام صدرالمهتم متقربات سرکار عالی صد
 مدرس فارسی مدرسه تعمیرات بنا ہوار ہفتاد و پیشدم گویا
 خراب آباد بیکاریم نا ازان بازگل تعمیر در آب گرفتند و پس ازانگه
 مدرسه تعلیمکم المعلمین بنیاد شده بنا ہوار صدر و پیه باین مدرسه نہرو
 گشتم چون حضرت علی مولوی خلام زین العابدین صدر مدرس مدرسه
 کلان فارسی بلده بر جمیع پیوستند به محض دستگیری حایث
 پا مردی عنایت معتقد صاحب این سرنشیة بجز خدمت علیم خدا بایا مرز بنا ہوا
 یک صدیگ پیر فائز گردیدم ہرگاه در انتظام نانی مدرسه کلان عربی و
 فارسی را یکی ساختند پایه این عبودیت سرطیه را بصدارت والعلوم
 و ما ہوار یکصد و پنجاہ برا فراخستند و رین طرف ایام که مدرسه تعلیم
 المعلمین مانند خاطر طلبیه ناکام شکسته و بادارالعلوم بسان شسته
 جان ٹائے معلمین مستهام ہم چوسته و بین تصریب اساتذة امسید
 جسته را نویلا لفظی از بخت خجسته جسته بگوش آمد لا جرم
 آنید و اراده بر سر آن شدند که در خواست اضافه ہاگز رانند از آنجا که
 بندہ مدرس قدیم تعلیمکم المعلمین و حالیا نیز تریس طلبیه امشتعل
 بکسرین سوت و این ہم بر طازمان سرکار آشکار که صدر مدرس سان
 مدرسه کلان فارسی دو صدر و پیه چلنی و صدر مدرس حال تعلیم

المعلمین یکصد و هفتاد پنج نالی ماهیانه میافته اند همانا در حصول
ترقی خودم پس از شکر شکنی باشے شکر ایالنعمی بپرسی شعر شیرین پسنه
بنندم کنم.

از تلخی سوال کریمی که آگه است فرحت بلکشودن سائل نماید
زین پیش عرضیه مطلعه که گذرانیده آمد و جوابش را تردد پیر و
همضمون این عرضیه من و خیر بوده است عمر و دولت چون
دو محبت فراوان و جاودان باد.

مراسله (۱)

سید علام مجعی الدین صاحب مدرس نسوم این مدرسه که براستی دست
راست ایشان آما سیده وا زین بخ سخت دست پاچه و دستخوش
آزاراند حسب دستور دستاویز بهاری را گذرانیده دستور ملی پرده
روزه راخواستگاراند چونکه حال رنجوری ایشان از صداقت نمای
حکیم مانته دست کلیم روشن است اگر از ملازمان والابدستگیری
غاییت بعضی بخشیدن دستور می دسته بر دل در دمند ایشان گذاشت
هر آئمه سید مشار را بیدسته را که پا سین در ماندگی شنکسته است
از آدمیزش دامان دعا باشے سحری باز ندارند در خواست قوچیت
رخصت و علاالت ناصه بجهدتی این مراسله میگذرد ز پاده چه گز ارس

عریضہ اساتذہ این مدرسہ مخصوصاً التامس ترقی خود را در ضمن ترجیح کر رکھا

عریضہ اساتذہ این مدرسہ مخصوصاً التامس ترقی خود را در ضمن ترجیح کر رکھا
 علمی تلامذہ ہم نور و مراسلہ بذا گذرا نیدہ گذارش دادہ مے آیہ
 کہ ہر چوڑیں عریضہ نقش نگارش پذیر فہرست حقیقت آن چون تیائی
 مجاز از حقیقت بر خاطر حق گزین حضرت معتبر تعلیمات پیدا است
 و ہمچنین استحقاق یکیک مدرس از جہت قدامت ولیاقت
 وغیرہ بر دیدہ ددل مو صوف ہویدا اساتذہ این مدرسہ متع گذار
 ہمچہ ان کہ بگر شدہ صواب پیدہ مو صوف صدر آنجا قرار یافہ جملکی وہ
 تن میباشدند و مشاہراتیکہ دار نہ تفصیلش از روئے تخفیت ماہانہ
 مبین است از آنجا کہ ترقی تعلیمین در صرابت علمی سلسلہ ترقی تعلیمین
 در صرابت روزی است آرے مدرسین خون جگر خوزده اند تاریخ
 بر دے کار مدرسہ پیدا آمدہ و مادون جماعت چہارم کر تویں
 نقطے طراز پیدہ مو صوف است دیگر جماعت ہانیز لقدر خویش صاعد
 ترقی شده اند اگر سرکار عالم پرور کہ قدر دان علم وہنر است در جلد
 این معنی ہر یکے را زین نکھواران فرا خور مرتبہ شان حسب صلاح
 این خیر خواہ کہ ذمہ دار کار مدرس است بپہ بیرانی مدعای کامرو اگر دنہ
 هر کمیتہ چنین فوازش حسر وی مضمون مصوع سعدی گناہیں دار

موضع که مزدور خوشنده کنندگانی شیش بی و درین مقام این صدر مدرس
بیچاره نقد و تدقیق ذاتی خود را با نصان حکام بالادست و امینگذار دوین
موضع جرجیسته را بر صفحه بیاض دیده امید نهاده موضع بیطاقی
مکن که نکویان نمکوئند که ایام عشرت دولت ملازمان سرکار
بکام ترقی طلبان دیرینه امید و ارباد

مراسکه (۳)

فرمان و فقر عالی محتوی بر طلب اطهار این صدر مدرس در باب امور
سید احمد حسین متعلم در سه قاعیه العلمین واستفسار از وجہ دادن
سنده بسید مشاوراییه عزور و دخشمید. برای داشت آراینکو
روشن است که در عمل ولکنسن صاحب بهادر درباره امتحان خود
مدارس نظر بگمی ما هوار منضم رعایت بسیارے میکرده اند و بمعاهده
حال اکثر رئیس از مدرسان بالاسته قلاں پیدا و چوپیدا است که آنکه
رعایت در همه وقت منظور نظر ترجیت سرکار عالی بوده است خیلی
درین امتحان که آخرین امتحان عطاءے لیا قسمه ما بود از زبان صدق
ترجمان خود حضرت معتبر شنیدم که بعضی مدرسان نامور اضلاع
که محبت و سعادت و فضل و شجاعت از نام شان چشمگیر آباد
عفیق میرا و در تحریر اجوبه اصوله جغرافیه و تاریخ که بعبارت

ساده فارسی بود و رمانند و ناکانز تمام آن جوابات را بعبارات
 زبان هندی نوشتند و برخی ازین نامداران با عناد شهرت گردیدند
 خود در اطلاع افلاطونی شوره غلط کردند چنانچه لفظ بحر مراوف در پایا
 را بپایا بزرگ نگذاشتند و علی نہ القیاس و خود این میهمان حال کثیر
 هزار سال را از روز اول و بعضی از سالها میبدانند همچون دیلم که
 امثال این حضرات بر خدمات مردمی اصلاح مأموراند در اول خود این شیوه
 که سید احمد حسین که مردی را باخت کش و شابق علم فارسی و پایا
 وغیره و یکی از معلمان مدرسه است معلمان اگر سبقت و طبقت از مدرسه
 تعلیم المعلمین بافتیه باشند پرآمده این قدر احسان در برابر مصاف
 نیاز ندارد پسیه مدارس در نظر پژوهش سرکار چندان غمیرخشن نخواهد بود
 دادن نیازمند نامه و راهنمایی منصری بجهیز روی بوده است تبریز
 و گردد پر ظاہر است که احمد از صدم مقاصد استعداد که خواستگار
 عبده منصری بودند همچوئی رعایتی در کارشان نکرده ام و تقویق
 ایرانی جلس شانه رعایتی که موجب اختلال کار سرکار باشد گذشتے
 ازین مکنوار سرزده و تخواهد سرزد چه این قسم رعایت ناشی از پیدی
 بلکه از پیروی دیانتی است و صفت بیدایانی با جو هر اصلاحات کمیا جمع نشود
 و برآن حضرت پوشیده نیست که سنتیه بشن بند و در خصوص تکمیل نقصی

چند از اسناده اضلاع همین از سرویاست بوده است نه دنایت خود
آنحضرت این نکو ہمیده کروار را پار کا برفتار و گفتار آزموده اند
من چنان عیب خود از آئینہ پہان دارم خلاصہ العرض اگر وہ نیع ملے
بدر کرد ام بخششایشے و گرنہ نسبت پیچا ره احمد حسین نواز شے زیادہ
چه گذارش رو دے

مراسله (۲)

مولوی سید عبدالحی صاحب بخاری که بر ادب علمی مربوط در امر تعلیم به
جزء اخیر نام خود محی صراسم جد و جهد اند و در معرض امتحان "تمامه"
شان فشار نہایت وافی یافتند مسند عی ترقی و مستحق این معنی
میباشد اگر بقدر دانی سرکار عالی کامیابی ایشان صورت بند و
ہر کوئینه این معنی موجب دلگرمی دیگر معلمان و دول نمودگی عنایت
خدائیگان خواهد بود قطعه در خواست مولوی صاحب مشاور الیہ ملوف

مراسله (۵)

مراسله و فقر عالی تفہمن بحکم دریافت وجہ شکایت بعضی "تمامه" از دست
میر رحمت علی صاحب معلم خطا طی و ہم از میر صاحب موصوف سع
نقیل عرضداشت طلبہ جماعت پیغم عز و در و بخشید حسب الامر بعد از
استدرائک امر مأمور باصل یادداشت میر صاحب موصوف کر کا ثابت

حال و پاسخ گذار سوال است ملفوظ هرچند رویه طلبیه در نظر این بیرونی
ریا آمیخته دار تهدیب خاندان و تربیت و تادیبا ساتا دان است ای
حال چون علت غایبی مدرسه تحصیل علم و غرض کلی از آن تهدیب و
استكمال نفس است تا وقتیکه این معنی بصورت نگرا برداشته باشد
گریان قوت که با فوت یک نقطه تفاوت دارد جلوه نماید چشم را شست
بعین عنایت عالی آنکه زین بعد چنان بند و بسته دلیل پر دست دهد که
احدی از تلامذه جدید و قدیم قدم از حد فرا تر نمیگرد زیاده چه گذراند

هراسمه (۴)

گارش و قرآنی متخصص با استفسار حقیقت رسیدن این بهمیقدار از
دیر باز بعد هشت ساعت صبح بدرسه افتباه و رو و دخشمید اصل است
که درین طرف ایام ملاحت فر جام حسب اتفاق بنا خوشی مراج خود و
وابستگان خود طاقت رفتن بدرسه نداشتم با اینهمه روانه پنداشتم که
یک لخت غیر حاضر باشتم کیف ما اتفق دیر و زد خود را بدرسه میرسانیم
و این دیر رسی زیاده بر دو هفته کما بیش نبوده است اگر منقصو
محبر از دیر باز همین مدت است فصدق القائل والا فکرے دور و در
گرده که راه بجای نخواهد بود هرچند در بر را بر تیرباران حوات آدمی
را بجز سپر انداختن چاره نیست باز هم این بید است و پا درست و پا

میرزا السعی منی و الاتمام من الله -

مراسله (۷)

ظاہری محمد غیاث الدین را بانپازی صدر مدرس صاحب عربی در فارسی اشihan کرد محمد غیاث الدین لفضل خدا نے مغیث خطا و املا کرواند و ترجمہ را بدست نئے نگارنامہ امکتب متادولہ فارسی گویا مدقت است که مطابق آن ایشان را اتفاق نیفتد و اگر اعانتے از عنایت عالی دست ده ناخن بندی مشارالیہ در ذقر کرد و خوشتر از مدرس خواهد بود -

مراسله (۸)

مراسله ذقر عالی مخصوص باین عبارت که خارججا برایافت رسیده که این منصرم دیروز بدرسته نیا مده و نه اطلاع از وجہ غیر حاضری چهارت سنت و داده چنانچه خارججا اطلاع این معنی پر چناب صدرالمهاجر رفت است غرور و دخشمید از اینجا که تطویل کلام موجب تضییع اوقات طرفین است بحلاگه ارش میدهم که چون طبیعت پاک گرامی را آب و گل از صفت درستی سرهشته اند و نیز عهد که جلیلہ معتمدی مقتضی آن است که پنیک باطل این غرض از حق نگذرند لا جرم امید او شق دارم که ملازمان والا اولاً مخبر را از پرده خفا بحرصہ شہود آورده صدق و کذب این خبر بعرض ثبوت رسانیده من بعد حکمی که در خور باشد خواهند فرمود

و منظمه این غیر حاضری را که بنشره نقطه شکست تحریر آرچندر خاطر
سازک جناب صدر الہام خواهند زود -

مراسله (۹)

حسب مثابے نگارش ذقر عالی واقع ۲۷ ماه محرم ۱۳۴۳ ہجری امتحان
فارسی فتحی عبد الرحیم صاحب لیٹر اکٹ صدر مدرس صاحب عرب گزفہ
گزارش دادہ مے آید کہ رائے بندہ در پارہ امتحان مومی الیہ بارے
وجیہ صدر مدرس صاحب عربی اتفاق دارد -

مراسله (۱۰)

حسب فحوابے مثابے فرمان آن ذقر واقع دوم ماه گذشتہ شرکیہ
صدر مدرس صاحب مدرسہ عربی در گرفتن امتحان فارسی مولوی
سید قمر الدین صاحب بو دہ ام سوادر وشن سید صاحب موصوف
لایت انفر ام مدرسی تعلقہ بل نظر باستعداد کیہ در عربی دارند فاقی
تراز آن ست -

مراسله (۱۱)

حسب المثابے مراسله ذقر عالی واقع ۲۰ شهر حال محمد عنایت حسین خان
رامن و صدر مدرس صاحب عربی در فارسی امتحان کردیم انفر ام مدرسی
تعلقہ از عنایت حسین خان موقع عنایت طازہ مانست

مابداں مقصود عالیٰ ہوتا نہیں سید ہم گھر طف شما پیش ہند کامیاب

مرسلہ (۱۲)

مولوی محمد حجاج صاحب مدظلہ کاراول بندہ در آئینہ خانہ سرکاری تحریک خود دیدہ میگوئید نہ شنیدہ کہ ہنوز لشخ بسیارے از کتاب تحفہ العالم در آنجا بر سر ہم چدیہ است اگر مجلدے چند برائے طلبہ مدرسہ الرعلو از سرکار طلب دارند ہر آئینہ عالمی از آن تحفہ بہرہ و رشو نداشت ایجاد تجویز بدل کتاب روئے نہایہ۔

مرسلہ (۱۳)

یک قطعہ عرضیہ مولوی سید عبدالحی صاحب بخاری باستدعا می ارت خاص دو و نیم ماہ سع دو تا تحقیق رخصت محفوظ چون مولوی جبار موصوف استحقاق رخصت خاص دارند و نیز کار تقییہ متعلمائی را در ایام رخصت شان سید اسد اللہ حسینی تلمیذ در رحیم حبیب و ایضاً انصاری خراہند داد لہذا امید کہ درخواست مولوی صاحب تعریف بغير قبول ملکی یا بدے۔

مرسلہ (۱۴)

از زیر پارسی کرایہ کار بھائے رسیدہ کے آوارہ دشت فلاکت کردم خصوصاً درین وقت کہ سانحہ ناگزیر فرزند جوانِ رسید غفرلنہ

اشد احیا پشت تحمل اچون کمر پر شکسته و سر بازی مصارف لاحق
دل در دمند را بزرگوار کوه اند و خسته چون از آغاز ماموری بند
بر عینده صدر مردمی بارها از زبان گو هر بار فرد چکیده که از جهت خسج
سواری و جمیع باشند اضافه من ابتداست تایخ استاد ہمدست خواه
شد پس وعده این کا مردمانی خاصه درین ہنگام از یاد سامی مرداد

مراسله (۱۵)

مراسله با فروشنان در استفسار وجہ دیر رسی مدرسہ از پنج اسم مدرسان
مع فهرست اسماء شان جلوه افزود جلال درود آمد و دیده ایل صیرت
را مرسنه هایت آورد مراسله با فهرست باسانده نموده در خوبت
پانچ نموده شد نام برگان بصدد گونه شهر مساری ہمود و خوشیں معذت
نامه ها با نسل اک نہ امیکذ راتند و چشم آن دارند که عذر عذر رای عذر
یشان که چون گل عیفری در گرد و زردی خجالت است بھلکو نه پوش
پذیری والا روکش لا لحر اگر دو۔

مراسله (۱۶)

سید علام محی الدین صاحب مدرس سوم این مدرسہ که قدامت شان
با بدایت و بستان همسال دلماز است نیز بحکم درایت بے نیاز از
سوال است بجا برداخته ضرورت دو گونه علیحده خصت رفقن پونه

میکند را خدمت‌شتم برا نیکه ایشا زاده کار اضطراری و پیش‌ست یکی عبادت
برادر بخور خسته و دیگرے مرمت اکننه شکسته چون خبر صحیح است که مولوی
احمد علیخان برادر مغربی الیه علیل اند و هم از ترمیم خانه‌ها درین دور خراب آمده
بیکمیں آگزیز نیست نظر برای سوانح ناگهانی آگر مغربی الیه را بخست
خاص دو ماه کامرا فی بخشند از کام بخیهای مراعجم خدا یگان چه دور خدمت شکله است
رسیمه غلام غوث که تلمیذ هم‌نام و هم‌نام بردار ایشان است انصرام خواهد

مراسله (۱۶)

کار درسی با طبع بنده سازگار دو ماهوارش مکتفی برور گردانیست من و برادرم مولوی
عبدالحق صاحب معادله خدمات یکدیگر را راضی هستیم خپل پنهان مفهوم این
تراضی در عهد حیات فرزند پویین صلح حب که نامشان به نیکی زنده باد بیان
آمده و بجز قبول صدر بود و علاقه اقیران باقیست بود لهذا امیدوارم برادر گوهر
که این مدت را شایق و لایق و در این مساحت اند بجا باید و بند و بند

ایشان بزم مراسله (۱۷)

حسب فحوماتی فرمان آنقدر واقع سوم شهر حال آسمی صندوق مدرس صاحب بیل
شرکیه امتحان فارسی مولوی محمد نصرالله بوده راهی خود را بر وی صفحه بیان یافته
که در کتب درسیه مدرسه تعلقاً امتحان مولوی محمد نصرالله لایق منظور است.

مراسله (۱۸)

حسب المنشاء مراسله ذفتر عالی اقتضیا شهرو حال سید محبوب علی را بپسر اکت صد
درس مکالمه حب بدل در کتب فارسی امتحان کرده شد استعداد سید مشاور الیہ
آنچه خوب نیست اما نظر بالضرام درس تعلق هنرها نامحیوب نیست -

مراسله (۲۰)

مولوی سید عبدالحی صاحب بخاری مدرس سوم این مدرسه که بر خصت خاص
دو و نیم ماه بوطن رفته بود و از افتتاح مدرسه بر سر خدمت مرحوم خود حاضر
گشته بودت رخصت ایشان کیروز بعد از فراز شدن مدرسه به تعطیل گرام تمام
چون در گذارش نامه سابق مضمون فقره اخیر از قلم افتاده بود مکرر آفلوی شد -

مراسله (۲۱)

مراسله ذفتر عالی پیشنهاد منظوری رقم سه ماهیه اضافه از تاریخ مادری بند
حساب فی شهر محبیت و نه روپیه چهار آن رفع تعداد مبلغش عزو ز داشتید
پس از پاسگذاری این نوازش بسان نیایش گزارش سید چشم که
چون رقم مرقوم از تاریخ منظوری سالم بدت آمده و منظوری آن لذ
سینه دهم فروردین ماه آیین شده نظر باین دو امر تخفیض سه روپیه از سه
رقم اضافه و عدم حساب تتمه ایام باقی را پهله علت باشد اگر متعدد میان
خرانه عامره برات این عطارا از حساب نوشته اند فهولمدها و انشود
که در روز حساب مرد از بیهی حساب اینان گفتگوی رودید -

مراحلہ (۲۲)

غلام حسین صاحب مدرس ریاضی این مدرسه که از تاریخ شهر شہر ہاول
۱۹۰۷ء اپنی استحصال خصوصیت خاص منودہ بوطی نقصہ و مکر را سے باہمیت
بخاری رانیزگر فتحہ بودند جای سخن پائزروہم شہر طال حاضر مدرسہ گردید و خصداً
کہ متضمن احوال خوبیش گذرا نیدہ اند ملحوظ نہادو و یعنیہ گذار احشید
پوزش نہیں نظر بعین عنایت والا است۔

مراحلہ (۲۳)

یک قطعہ عرائیہ محمد عبد الغفور صاحب تلمیذ قدیم این مدرسہ متضمن درخواست
خدستگی در علاقہ کروگیری مع صداقت نامہ فوجداری بلده۔
و یک قطعہ عرائیہ رائے جہاں کی چند صاحب تلمیذ این مدرسہ مع صداقت
نامہ دستخط راجہ پر تھی راج بہادر۔

والیضاً یک قطعہ عرائیہ محمد عبد الحق صاحب تلمیذ این مدرسہ مشتمل بر اعتماد
مشارکت در امتحان اعزہ زادگان و طلب مہلت دو ماہہ برائے تجدید
آموختہ رائے فتوں بلطفہ ہذا گذرا نیدہ رائے آپ لفڑ برقدامت محمد عبد الحق صاحب
صاحب و شرافت خاندان رائے جہاں کی چند صاحب و محمد عبد الحق صاحب
عنایت گرامی امیدیہ قوی است کہ دامان عرائیہ این عرائیہ گذار ان چون
جیب دھائے سحری ہی ایگل استجابت نخواہ بود۔

مراسلم (۲۴)

علیینہ میر عبد الغزیز صاحب مدگار مدرس یا صنی این مدرسہ متضمن و خود دستوری یک هفتہ بدلت ناتوانی مراجح و عذر گزارانیدن صداقت نامیم میرزا محمد فضیر صاحب معروف پسر این علیینہ ہر چھ فرمان رو دبان قرار رفتا کردہ آئید۔

مراسلم (۲۵)

علام حسین صاحب مدرس ریاضی این مدرسہ پذیرش بر جوب خستہ تراخاطر ولغگاران شده از انجا که پاے رفثارند اشتند از آمد و رفت مدرسہ ستوہ مدد و ستوہ دو دستوری وہ روزہ از چکیم میرزا محمد فضیر صاحب فراچنگ آور وہ حسب دستور بمعنی ہذا سے گذرا نند۔

مراسلم (۲۶)

قلم عرضی سید حسین تلمیز این مدرسہ متضمن استدعا سے بقیہ تاخواہ خود باہت ایام منصری علام حسین صاحب مدرس ریاضی بمعنی ہذا گذرا نیدہ می امید کہ نامبر وہ را کہ داعی تعاملے عمر و دولت سرکار اند بقا یا سے تاخواہ محجوت شود۔

مراسلم (۲۷)

مراسلم ذقرحالی واقع ۱۲ شہر حال سعیک روپیہ حالی باہت اخراجات آنچے

این درس و طلب رسیدش و استفسار از وجہ فرستادن رسید عزیز و رود
و بخشید. بنابر ابتداء مأموری احقر بر عهد صدر درسی نهایت حال مبلغ
آخر اجات اتفاقی حسب فرم مطلوب باز صدر و فقر تعیینات برابر رسیده است
نظر باشکده رقم مرقوم پیوسته همراه مراسله و فقر می آید و مستخط وصول هر راه
کتاب بوصوله و فقره فقد کرده می شود اگر در فرستادن رسید تفااعدے رفته مسا
آن تصور عدم ضرورت پیش نبوده است آینده مانند رسید خواهد بود
رسید رقم صدر ملغون -

مراسله (۲۸)

مراسله و فرق عالی مع یک جلد کتاب ب تخفه العالم عزیز و رود بخشید از آنجا که تخته
مطلع پر چون نسخه اکسیر دیر میسر شده و آن هم یک جلد پیش نیست و تلامذه
بعد انتظار کا در بدل آن نسخه یکتا و فردوم ابوالفضل را آغاز کرده اند
بالفعل ترجیح آن درین درس نظر بطور کتاب و قصر فرصت تعداد رئے
دارد اگر بعیانیت طازمان انتخابی از آن کتاب بطبع مطبوع برو شود هر آینده
یک عالم تلامذه از آن بپرسی در خواهند شد

مراسله (۲۹)

فرمان و فرق عالی درباره فرستادن بسم ائمه خان صدر درس درس دوم
ملکی پدر سنه تعلیم المعلمین بجا بر منصری ادرس فارسی آنجا که بجا بوده اند عزیز و رود

بختیار مدرس صاحب نام برده را تردید کرد مدرس صاحب در مدرسه تشییم
المعلمین سع نقل فرمان صدر حسب الامر فرستاده آمد چونکه مدرس خارجی
تعلیم المعلمین هم دیروز بجای خود حاضر شده اند فتن بسم اللہ خان
خان بود و او پس آمدن همان اطلاعات گذارش رفت.

مراسلہ (۳۰)

عرفیہ رائے جمالی چند تلمذ چناعت تھے چشم این مدرسه شخص بخوبیات
تقدیم رشته داری ایشان با راجہ پر تی راج بہادر ذیشان سع نقل و نو
رقو سوال وجواب رائے لئے لئا پرشاد صاحب و حکیم میرضیل علیخان و زین
خصوص طفوف و فیصل این امر بعوا پدید ہیں عنایت عالی موقوفت

مراسلہ (۳۱)

یک قلعہ عرفیہ شیخ کرامت اللہ مدرس ریاضی این مدرسه شخص بالتمام
اصناف و استقلال وہ روپیہ بابت صفری شیخ فتح علی مدرس ستعفی ملبت
بہ اگز رانیدہ می آیہ از انجام کوشوارالیہ کار بسیار رامتے تھے تھنا بجا نظر
کا سرانجام داده اند و دراہتمام و کری سرکاری مردم وہ صرده کارخانہ
اگر انہا مس وہ روپیہ اصناف و غیرہ ایشان پر پایگاہ قبول رسدا اشمول
عنایت بزرگا نہ چہ دور.

مراسلہ (۳۲)

در باره درس و سلور العمل و اتفاقات هند تلازه دوگردیدند
بعضی اک آنها پر فارسی ندارند صرخه خواندن آن دارند و برخی
نظر باشند که فرصت را سکایه نمیگشده و امتحان بررسی است آنها
از خواندن آن سرپا زمینه نمیگشند بند نمیدانم که اسائل و اتفاقات و سلور
سلور و معرض امتحان خواهد بود یا در سال آینده درین خصوص
هرچه فرمان شود بدان سلور عمل خواهد رفت.

مراسله (۳۴)

پاره آنکه سفید چیز رسمان تخته سیاه در کارست امید که فرستاد
بیست فرستاده شود تا معلمان ریاضی بکار خود پردازند و سفید از
سیاه بازدار نشود دیده بصیرت را روشن نمایند.

مراسله (۳۵)

سید غلام محمد الدین صاحب مدرس دوم این مدرسه که خصت خاص
یک و نیم ماہ از بست و یکم امرداد سنه کذشته گرفته بودند در چهارمین
ماه آنکه ۱۲۸۷ فصلی بر سر صحابه مدرس حافظ و تخلصه ایام خصت را
طی و مستظر میباشد.

مراسله (۳۶)

مولی سید عبدالحی صاحب بخاری مدرس این مدرسه که بنای برآورد

ضرورت عرضیہ درخواست رخصت بگذرا نمند بلف نہ گذرا نمیده می آیے
اگر بلفت عام سرکار رخصت خاص پائزده روز با ایشان ارزانی شود
کالاے گرانہاے عنایت خداوندی را چہرہ پان درایام رخصت بھی لوی
صاحب مشارا لیہ کارت دیس ایشان را بسم اللہ خان صاحب صدر مدرس
درست دوم زبانہاے ملکی و محمد ولی الدین شاگرد جماعت ششم فریض
اول سرانجام خواہند داد۔

مراسلمہ (۳۶)

حسب ثابت مراسلمہ ذفتر عالی واقع دوازدهم ماه گذشتہ سید عبدالحصین
حسینی را بشرکت صدر مدرس صاحب عربی امتحان کر دم سید صاحب
معزی الیہ در خط و املاء سوادے در فارسی تیز سیاہ و سفیدے در
عربی تیز استعدادی دارند اگر کجتن تربیت سرکار ترقی مشارا لیہ صورت
پنیرد ہر آئینہ بخت ایشان باطلان خوب شیہ چہری گیرد۔

مراسلمہ (۳۷)

مراسلمہ ذفتر عالی بحواب تختہ حاضری اساتذہ باست ماه گذشتہ و فرذ فہر
مطلوبہ کمال سعی بعض اسباب مطلوبہ واستفسار از وجہ طلب برخے ازان عز
ورود بخشید و اساتذہ را پریافت مضامین ہدایت گئیں سرمایہ و ڈیور
بہست آمد فرماندهان را برابرے ہدایت آفریدہ اند و فرمائیں را انہر

اطاعت حرفے کے از کلک بزرگان گھل کندا اگر بالفرض ہمہ نفیں مل شد
اجام کار آفرین بار آرد چنانکہ گفتہ اند

ظهورشہم بزرگان تھی حست ثبت غبار چہرہ گردون ولیل نہست
آدم بر مطلب دیگر طلب یازده عدد خیر راں بنا بر درخواست پر کی
اسکار بودہ است مر آنرا آرے اطفال از دیدن این ما رزرو چون
بید بر خود میلرزند خاصہ ہر سہ مدرس ریاضی رائجتہ مندوں لفتشہ
از آن گزیرے نیباشد و چنین از چارتاتوال کارنیکش یعنی چارچا
و دیگر میباشد چہرہ گانہ اسکار در ریاضی و چار میں بپراش
در سہ دادہ آمد ہرگاہ اینہا شو ٹکین شوند تا چار تا پارچہ دیگر نباشد
بگا وزدادن دشوار خواہ بود از یعنی درخواست چیز کا بے صورت
نیز و از آنکہ واله تربیت یافہ ملازمان است رسید بر جی مطلوب آتی
رسیدہ طفوف۔

مرا سلمہ (۳۸)

یک قطعہ عرضیہ شیخ گرامی اللہ صاحب مدرس ریاضی این مدرسہ
متخصص است دعاۓ حکم عطاے ماجوار دو ماہ باہت منصری ایام غیر
حاضری علام حسین صاحب طفوف امید کہ ہنایت عالی حق مشارکی
کرامت شود۔